

- *Фінанси, банківська справа, страхування та фондовий ринок*

УДК 338.3

JEL Classification: G32; L20; M10; O21

ГРЕБЕНІКОВА О. В.¹, ДЕНИСОВА Т. В.²

ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВ

DOI: <https://doi.org/10.32620/cher.2025.1.08>

Постановка проблеми. В умовах війни та економічної нестабільності ефективне управління інвестиційним потенціалом є критично важливим для економіки України. Руйнування інфраструктури, відтік інвестицій та нестача фінансових ресурсів ускладнюють використання наявних можливостей. Дослідження процесу стратегічного управління інвестиційним потенціалом промислових підприємств має важливе наукове та практичне значення для забезпечення сталого економічного зростання та підвищення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств. *Метою статті* є дослідження процесу стратегічного управління ефективним використанням інвестиційного потенціалу промислових підприємств та виявлення його особливостей. *Об'єктом дослідження* виступає процес стратегічного управління інвестиційним потенціалом промислових підприємств. *Методи, використані в дослідженні:* методи наукового пізнання, а саме: аналіз і синтез, індукція, вимірювання, спостереження, формалізація, логіко-аналітичні прийоми. *Основною гіпотезою* дослідження є припущення, що управління ефективним використанням інвестиційного потенціалу має базуватися на системному підході, інноваційності, адаптивності та раціональному використанні ресурсів, що дозволить оптимізувати інвестиційну діяльність і сприяти залученню додаткових фінансових ресурсів. *Виклад основного матеріалу.* Інвестиційний потенціал підприємства визначається як сукупність матеріальних, фінансових, інтелектуальних, трудових та інших ресурсів, що відповідає внутрішнім і зовнішнім умовам та характеризує спроможність підприємства здійснювати ефективну інвестиційну діяльність. Авторами розкрито теоретичні та практичні аспекти стратегічного управління інвестиційним потенціалом промислових підприємств, визначено основні принципи, зокрема гнучкість, адаптивність, довгострокову орієнтацію, збалансованість ризиків і доходності, інноваційність, ресурсоефективність, інституційну підтримку та соціальну відповідальність. У статті виділено етапи досліджуваного процесу, що включають діагностику середовища, визначення стратегічних цілей, оцінювання наявного інвестиційного потенціалу та розробку інвестиційної стратегії. Оригінальність та практична значимість дослідження. Оригінальність дослідження полягає у розробці комплексного і циклічного підходу до стратегічного управління інвестиційним потенціалом промислових підприємств, який поєднує чітке планування, ефективний моніторинг та адаптацію стратегії, дозволяє максимізувати ефективність використання їхніх інвестиційних можливостей, а також інтегрує сучасні технології управління в модель прийняття рішень. Практична значимість роботи визначається мож-

¹ **Гребенікова Олена Володимирівна**, канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри менеджменту та бізнес-адміністрування, Національний аерокосмічний університет ім. М. Є. Жуковського «Харківський авіаційний інститут», м. Харків, Україна.

Hrebenikova Olena, Ph.D. in Economic Science, Associate Professor, Associate Professor of the Management and Business Administration Department, National Aerospace University «Kharkiv Aviation Institute», Kharkiv, Ukraine.

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-2695-4630>

e-mail: o.grebenikova@khai.edu

² **Денисова Тетяна Володимирівна**, канд. техн. наук, доцент кафедри вищої математики та економіко-математичних методів, Харківський національний економічний університет імені Симона Кузнеця, м. Харків, Україна.

Denysova Tetiana, Ph.D. in Technical Science, Associate Professor of the Department of Higher Mathematics and Economic-Mathematical Methods of the Simon Kuznets Kharkiv National Economic University, Kharkiv, Ukraine.

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-7254-0901>

e-mail: tetiana.denysova@hneu.net

[Creative Commons Attribution
NonCommercial 4.0 International](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/)

ливістю використання розроблених рекомендацій для оптимізації інвестиційної діяльності, підвищення ефективності використання ресурсів та залучення додаткових інвестицій. Висновки та перспективи подальших досліджень. Стратегічне управління інвестиційним потенціалом є комплексним процесом, що вимагає системного підходу, ретельного аналізу та ефективного планування. Його успішна реалізація сприяє економічному розвитку, підвищенню конкурентоспроможності та забезпеченню фінансової стабільності підприємств та держави загалом. Подальші дослідження доцільно спрямовувати на розробку нових механізмів моніторингу та контролю за реалізацією інвестиційних проектів, що дозволить підприємствам своєчасно адаптуватися до змін зовнішнього середовища та зберігати конкурентні переваги.

Ключові слова:

стратегічне управління, інвестиційний потенціал, промислове підприємство, ефективність використання, практичні аспекти.

THEORETICAL AND PRACTICAL ASPECTS OF STRATEGIC MANAGEMENT OF THE INVESTMENT POTENTIAL OF ENTERPRISES

Formulation of the problem. In the context of war and economic instability, effective management of investment potential is critically important for the economy of Ukraine. Destruction of infrastructure, outflow of investments and lack of financial resources complicate the use of available opportunities. Research into the process of strategic management of investment potential in industrial enterprises is of significant scientific and practical importance for ensuring sustainable economic growth and enhancing the competitiveness of domestic enterprises. *The purpose of the article* is to explore the process of strategic management of the effective utilization of investment potential in industrial enterprises and to identify its specific features. *The object of the research* is the process of strategic management of investment potential in industrial enterprises. *The main hypothesis of the study:* scientific methods of cognition, including analysis and synthesis, induction, measurement, observation, formalization, and logical-analytical techniques. *The main hypothesis* of the research assumes that the management of the effective utilization of investment potential should be based on a systemic approach, innovation, adaptability, and the rational use of resources. This will optimize investment activities and facilitate attracting additional financial resources. *Presenting main material.* The investment potential of an enterprise is defined as the sum of material, financial, intellectual, labor, and other resources that align with internal and external conditions and characterize the enterprise's ability to carry out effective investment activities. The article reveals the theoretical and practical aspects of strategic management of investment potential in industrial enterprises, defining key principles such as flexibility, adaptability, long-term orientation, risk-return balance, innovation, resource efficiency, institutional support, and social responsibility. The stages of the studied process are outlined, including environment diagnostics, setting strategic goals, assessing existing investment potential, and developing an investment strategy. *The originality and practical significance.* The originality of the research lies in the development of a comprehensive and cyclical approach to the strategic management of investment potential in industrial enterprises. This approach integrates clear planning, effective monitoring and strategy adaptation, which allows maximizing the efficiency of investment opportunities, while also incorporating modern management technologies into the decision-making model. The practical significance of the study is determined by the possibility of applying the developed recommendations to optimize investment activities, enhance resource utilization efficiency, and attract additional investments. *Conclusions and prospects for further research:* Strategic management of investment potential is a complex process that requires a systematic approach, thorough analysis and effective planning. Its successful implementation contributes to economic development, enhancing competitiveness, and ensuring financial stability of enterprises and the country as a whole. Further research should focus on developing new monitoring and control mechanisms for the implementation of investment projects. This will enable enterprises to adapt to changes in the external environment in a timely manner and maintain competitive advantages.

Keywords:

strategic management, investment potential, industrial enterprise, efficiency of use, practical aspects.

Постановка проблеми. В умовах війни та економічної нестабільності стратегічне управління інвестиційним потенціалом промислових підприємств стає критично важливим для економіки України. Значні руйнування інфраструктури, виробничих потужно-

стей, житлового фонду та інших критично важливих об'єктів вимагають не лише негайного відновлення, а й довгострокового стратегічного планування. Тому ефективне управління інвестиційним потенціалом суб'єктів господарювання є невід'ємною

умовою забезпечення стійкого економічного зростання. Для успішно подолання наслідків війни та забезпечення структурної перебудови економіки, важливим стає завдання розроблення комплексних стратегій, які б сприяли максимально ефективному використанню наявних інвестиційних можливостей промислових підприємств і залученню інвестицій в інноваційні технології та стратегічно важливі галузі.

З огляду на прагнення України до членства в Європейському Союзі, підвищення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств через залучення інвестицій для модернізації промисловості та впровадження європейських стандартів є ключовою умовою успішної інтеграції в європейський економічний простір.

Руйнування промислової інфраструктури, відтік інвестицій та нестача фінансових ресурсів значно ускладнюють ефективне використання інвестиційного потенціалу суб'єктів господарювання. Відсутність ефективних механізмів управління інвестиціями може призвести до зниження конкурентоспроможності підприємств та втрати їхньої інвестиційної привабливості на міжнародному рівні. Саме тому дослідження процесу стратегічного управління інвестиційним потенціалом промислових підприємств є важливим як з наукової, так і практичної точки зору.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Стратегічне управління інвестиційним потенціалом є ключовим фактором сталого економічного розвитку як підприємств, так і держави в цілому, який можливий лише за умови результативної інвестиційної діяльності. Дослідження теоретичних аспектів формування й управління інвестиційним потенціалом є предметом наукових інтересів багатьох економістів, зокрема: Ястремської О. М. [1], Єпіфанової І., Джеджули В., Косарук О., Сауляк А. [2], Савчука Л. М., Черепи А. В. [3], Заїки С. О. [4], Ткачової О. Р. [5], Назарової О. Г. [6], Зудової І. Ю., Щиголевої А. В. [7], Гривківської О., Ареновича І. [8], Сабліної Н. В. [9], Маматової Л. Ш. [10], Глущенкої А., Калініна О., Наврозової Ю., Наволокіної А., Щербіни В., Дорошенко Т. [11] та ін.

Метою статті є дослідження процесу стратегічного управління ефективним використанням інвестиційного потенціалу промислових підприємств.

Виклад основного матеріалу дослідження. Актуальним завданням для сучасних суб'єктів господарювання є нарощування інвестиційного потенціалу, однак його теоретичне осмислення як економічної категорії почалося порівняно нещодавно, що пояснює різноманітність інтерпретації його змісту та основних характеристик.

На основі аналізу літературних джерел [2], [5] – [7], [12] можна запропонувати таке визначення: інвестиційний потенціал підприємства – це сукупність матеріальних, фінансових, інтелектуальних, трудових та інших ресурсів, які відповідають внутрішнім і зовнішнім релевантним умовам та характеризують спроможність даного підприємства здійснювати ефективну інвестиційну діяльність.

Інвестиційний потенціал є одночасно і відображенням реалізованих можливостей суб'єктів господарювання, і каталізатором, який забезпечує його подальший саморозвиток через інвестиційну активність.

Стратегічне управління інвестиційним потенціалом є ключовим фактором сталого економічного розвитку підприємств і охоплює процеси планування, аналізу, формування та реалізації інвестиційної політики, спрямованої на забезпечення довгострокової конкурентоспроможності та ефективного використання ресурсів.

Під час реалізації цього процесу особливу увагу необхідно приділяти ефективному використанню наявного інвестиційного потенціалу, що дозволяє оптимізувати витрати та підвищити продуктивність інвестиційної діяльності.

Стратегічне управління інвестиційним потенціалом доцільно проводити на основі таких принципів:

системний підхід – комплексний аналіз всіх складових інвестиційного середовища, включаючи фінансові, технологічні та організаційні аспекти. Взаємозв'язки між цими елементами визначають ефективність інвестиційних рішень і забезпечують їхню узгодженість із загальною стратегією розвитку підприємства. Інтеграція внутрішніх і зовнішніх факторів дозволяє сформувати цілісну систему управління інвестиціями та мінімізувати негативний вплив невизначеності;

гнучкість і адаптивність – здатність підприємства швидко реагувати на зміни ринкових умов, економічні кризи та технологічні прориви, що забезпечує його інвестиційну стійкість. Гнучке управління дозволяє

оперативно коригувати стратегію відповідно до нових викликів та можливостей, зменшуючи ризики невдалих вкладень. Адаптивність сприяє ефективному освоєнню нових ринків, зміні бізнес-моделей та впровадженню інноваційних рішень;

довгострокова орієнтація – спрямування інвестиційних рішень не лише на отримання короткострокового прибутку, а й на забезпечення сталого розвитку підприємства. Довгострокові інвестиції сприяють зростанню виробничих потужностей, модернізації технологій та підвищенню конкурентоспроможності. Орієнтація на перспективу дозволяє підприємству створювати додану вартість для акціонерів, регіону та суспільства в цілому;

збалансованість інвестиційних ризиків та доходності – необхідність враховувати у кожному інвестиційному рішенні потенційні ризики та можливий рівень прибутковості, забезпечуючи оптимальний баланс між ними. Аналіз ризиків включає оцінку макроекономічних чинників, конкурентного середовища та фінансової стійкості підприємства. Використання сучасних методів ризик-менеджменту дозволяє мінімізувати можливі втрати та підвищити ефективність капіталовкладень;

інноваційність – впровадження новітніх технологій та рішень, що підвищують ефективність інвестиційної діяльності та конкурентоспроможності підприємства. Використання передових технологій, цифрових рішень і нових виробничих методів дозволяє скоротити витрати та покращити якість продукції. Інноваційний розвиток сприяє залученню додаткових інвестицій і відкриттю нових ринків;

ресурсоефективність – раціональне використання фінансових, матеріальних і людських ресурсів, що сприяє зниженню витрат і підвищенню рентабельності підприємства. Ефективний розподіл інвестиційних коштів дозволяє уникнути нераціональних витрат і підвищити продуктивність. Використання енергоефективних технологій та принципів циркулярної економіки зменшує вплив виробництва на довкілля;

інституційна підтримка – формування сприятливого правового та регуляторного середовища, яке є необхідною умовою для стабільного функціонування інвестиційного процесу. Наявність ефективних механізмів державно-приватного партнерства сприяє за-

лученню додаткових інвестицій у промисловість. Регулювання на рівні держави має забезпечувати захист прав інвесторів, зменшення адміністративних бар'єрів і стимулювання розвитку підприємництва;

соціальна відповідальність – врахування екологічних, соціальних та етичних аспектів при здійсненні інвестиційної діяльності, зокрема, зменшення негативного впливу виробництва на довкілля.

Відповідальне інвестування передбачає створення сприятливих умов праці, підтримку місцевих громад і впровадження принципів сталого розвитку. Дотримання соціальної відповідальності підвищує довіру до підприємства з боку партнерів, клієнтів і суспільства в цілому.

Стратегічне управління інвестиційним потенціалом – це послідовний процес, спрямований на ефективне використання наявних інвестиційних можливостей для забезпечення довгострокового розвитку підприємства і передбачає такі етапи:

1) діагностика внутрішнього та зовнішнього середовища. Цей етап полягає в системному аналізі внутрішнього та зовнішнього середовища, є основою для розуміння поточного стану підприємства і перспектив його інвестиційної діяльності, дає можливість виявити сильні та слабкі сторони підприємства, а також зовнішні фактори, що впливають на його функціонування.

Використання інструментів, таких як PESTLE та SWOT-аналіз, дозволяє систематизувати дані про політичні, економічні, соціальні, технологічні, екологічні та правові аспекти. Отримана інформація створює об'єктивну картину ринкових умов і конкурентного середовища, що є критично важливим для подальшого планування;

2) визначення стратегічних цілей інвестиційної діяльності. Чітке формулювання стратегічних цілей є ключовим етапом, оскільки саме вони задають напрямок усієї інвестиційної діяльності.

Визначення цілей дозволяє підприємству сфокусувати свої ресурси на найбільш пріоритетних напрямках розвитку. Цей етап враховує не лише довгострокові перспективи та ринкові тенденції, але й внутрішні можливості підприємства, що забезпечує реалістичність поставлених завдань. Чітко окреслені цілі створюють базу для систематичного моніторингу та оцінювання результатів реалізації стратегії. Отже, встановлення стратегіч-

них цілей сприяє більш ефективній організації управлінських процесів і забезпечує оптимальне використання інвестиційного потенціалу;

3) оцінювання наявного інвестиційного потенціалу. Цей етап дозволяє визначити, які ресурси та можливості вже доступні підприємству для забезпечення ефективної інвестиційної діяльності і передбачає аналіз фінансових, матеріальних, інтелектуальних, технологічних та людських ресурсів, що впливають на здатність підприємства залучати і використовувати інвестиції.

Використання сучасних методів оцінювання, таких як фінансовий і SWOT-аналіз, дає змогу визначити реальний рівень конкурентоспроможності підприємства. Результати оцінювання допомагають виявити слабкі місця та можливості для оптимізації використання наявного потенціалу. Цей етап створює міцну основу для формування реалістичної інвестиційної стратегії, яка базується на фактичних можливостях підприємства;

4) розробка інвестиційної стратегії. Цей етап полягає у визначенні оптимальних шляхів залучення, розподілу та використання інвестиційних ресурсів. Враховуючи результати попередніх аналізів і оцінок, формується комплексний план дій та розробляються заходи для управління інвестиційними ризиками.

Розроблена інвестиційна стратегія має бути гнучкою та адаптивною для оперативного реагування на зміни ринкових умов. Таким чином, цей етап забезпечує інтеграцію всіх зібраних даних і формує міцну основу для досягнення стратегічних цілей підприємства;

5) формування механізмів реалізації стратегії. Цей етап забезпечує перехід від теоретичного плану до практичних дій, що включає визначення конкретних фінансових інструментів, зв'язків з партнерами та джерел фінансування для реалізації проектів. Розробка детального графіка впровадження заходів дозволяє систематизувати процес і чітко розподілити відповідальність між підрозділами.

Ефективний розподіл ресурсів і визначення відповідальних осіб сприяють більш контрольованому та передбачуваному впровадженню стратегії. Таким чином, цей етап є критично важливим для перетворення стратегічних планів у конкретні й вимірювані результати;

6) моніторинг та контроль виконання інвестиційної стратегії. Цей етап дає можливість постійно відслідковувати прогрес і забезпечує своєчасне виявлення відхилень від планових показників. Встановлення ключових показників ефективності сприяє точному вимірюванню результатів та оцінюванню успішності впровадження заходів. Регулярний контроль дозволяє оперативно коригувати плани, забезпечуючи відповідність дій поставленим цілям. Систематичний аналіз даних з моніторингових систем сприяє підвищенню прозорості управлінських процесів. Ефективний контроль виконання стратегії забезпечує стабільність управління та оптимізацію ресурсів підприємства;

7) оцінювання ефективності використання інвестиційного потенціалу. Цей етап дозволяє оцінити, наскільки успішно підприємство використовує свої інвестиційні ресурси для досягнення стратегічних цілей, і включає аналіз фінансових показників, таких як рентабельність та окупність капіталовкладень, що відображають реальний вплив проектів на фінансовий стан підприємства. Порівняльний аналіз отриманих результатів з початковими плановими значеннями допомагає виявити недоліки та можливості для покращення. Результати оцінювання є основою для прийняття рішень щодо подальшого коригування стратегії та оптимізації використання потенціалу. Систематичне оцінювання ефективності забезпечує зворотний зв'язок, необхідний для безперервного вдосконалення інвестиційної діяльності;

8) адаптація та вдосконалення стратегії. Цей етап передбачає регулярне оновлення плану з урахуванням змін у внутрішньому та зовнішньому середовищі, а також забезпечує врахування нових викликів, технологічних інновацій і ринкових трансформацій, що виникають з часом.

Вдосконалення стратегії базується на зібраних даних з моніторингу та оцінювання ефективності використання інвестиційного потенціалу, що сприяє точнішому прогнозуванню. Регулярна адаптація дозволяє підприємству зберігати конкурентоспроможність та оперативно реагувати на зміни в економічних умовах. Безперервне вдосконалення стратегічного плану забезпечує стійкий розвиток та максимальне використання потенціалу підприємства.

Процес стратегічного управління інвестиційним потенціалом є циклічним, що до-

зволяє промисловим підприємствам не лише ефективно реалізовувати та залучати інвестиції, а й постійно адаптуватися до змін, забезпечуючи сталий розвиток і конкурентоспроможність.

Практичне впровадження стратегії управління інвестиційним потенціалом передбачає інтеграцію аналітичних методів, чіткого планування та ефективного контролю за реалізацією запланованих заходів. Такий підхід дозволяє не лише залучати інвестиції, а й забезпечувати стійкий розвиток підприємства або регіону в довгостроковій перспективі.

Ці аспекти є ключовими для формування гнучкої системи управління, здатної реагувати на виклики сучасного ринкового середовища та забезпечувати конкурентні переваги.

Промислові підприємства стикаються з унікальними викликами під час реалізації стратегічного управління інвестиційним потенціалом, основними аспектами якого є:

- модернізація виробництва, суть якої полягає у залученні інвестицій для впровадження нових технологій, автоматизації процесів і використанні концепції Індустрії 4.0 (інтеграція кіберфізичних систем, 3D-друк, штучний інтелект (AI), IoT-рішення (Інтернет речей), хмарні технології тощо);

- диверсифікація інвестиційного портфеля, яка передбачає розподіл інвестицій між різними напрямками діяльності, галузями економіки та регіонами з метою зниження ризиків;

- залучення інвесторів, що включає такі заходи, як розвиток стратегічних партнерств з міжнародними фінансовими установами, використання механізмів державно-приватного партнерства та проведення міжнародних форумів для представлення інвестиційного потенціалу підприємства;

- оптимізація логістики, спрямована на інвестування у створення ефективних логістичних ланцюгів, що дозволяє скоротити витрати на транспортування та складські операції (розвиток підприємствами власних логістичних хабів для зниження залежності від зовнішніх перевізників);

- розвиток людського капіталу, який полягає у вкладанні коштів у навчання та підвищення кваліфікації персоналу, що дає змогу розширити сферу наукових досліджень і розробок, а також підвищити інноваційну активність суб'єктів господарювання;

- використання цифрових технологій в інвестиційній діяльності, яке реалізується че-

рез автоматизацію фінансового аналізу та управлінських процесів (наприклад, SAP ERP для управління фінансами в корпораціях), застосування штучного інтелекту та Big Data для прогнозування рентабельності інвестицій, а також впровадження блокчейн-технологій для підвищення прозорості інвестиційних процесів;

- оптимізація податкової політики, яка полягає у використанні податкових пільг для інноваційних підприємств (зокрема, ІТ-компанії в Дія.City), адаптація законодавчих ініціатив для стимулювання капіталовкладень (наприклад, запровадження податкових канікул для стартапів), а також створення спеціальних економічних зон із привабливими умовами оподаткування;

- управління ризиками інвестиційної діяльності, яке забезпечується використанням сценарного аналізу для оцінювання потенційних викликів, впровадженням страхових механізмів для захисту інвестицій (наприклад, страхові продукти від Euler Hermes для експортерів), створенням систем раннього виявлення фінансових та ринкових ризиків (аналітичні панелі Power BI для прогнозування змін у бізнес-середовищі);

- розвиток альтернативних джерел фінансування, який передбачає використання краудфандингових платформ для залучення коштів, розвиток ринку корпоративних облігацій як інструменту фінансування та підключення до міжнародних фінансових ринків.

З метою підвищення ефективності використання інвестиційного потенціалу промисловим підприємствам доцільно: підвищувати прозорість управління інвестиційною діяльністю шляхом відкритої взаємодії та регулярної звітності перед інвесторами; стимулювати інноваційну діяльність і розвиток технологій; сприяти навчанню та професійному розвитку кадрів через систематичне підвищення кваліфікації управлінського персоналу й спеціалістів, що забезпечує ефективне впровадження досягнень науково-технічного прогресу та сучасних управлінських практик.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Стратегічне управління інвестиційним потенціалом є комплексним процесом, що вимагає системного підходу, ретельного аналізу та ефективного планування.

Запропоновані авторами етапи стратегічного управління інвестиційним потенціалом дають можливість реалізувати системний підхід до управління інвестиціями, що сприя-

тиме оптимізації розподілу ресурсів, оперативному реагуванню на зміни ринкових умов, виявленню слабких сторін і визначенню перспектив зростання. Розроблена на цій основі інвестиційна стратегія здатна забезпечити ефективно залучення додаткових фінансових ресурсів.

Практичні аспекти стратегічного управління інвестиційним потенціалом вимагають системного підходу, який поєднує глибокий аналіз ринкових умов, розробку гнучкої стратегії, ефективного управління ризиками та постійний моніторинг результатів. Такий підхід дозволяє не лише максимізувати прибутковість інвестицій, але й сприяє економічному розвитку, зростанню конкурентоспроможності та зміцненню фінансової стабільності підприємств, регіонів та держави загалом. Цілісний та систематичний підхід до стратегічного управління інвестиційним потенціалом є запорукою успішної реалізації інвестиційних проєктів, що стимулює економічне зростання й інноваційний розвиток. Перспективи подальших досліджень з цієї проблематики полягають у вдосконаленні систем моніторингу та контролю за реалізацією інвестиційних проєктів, що дозволить підприємствам своєчасно адаптуватися до змін зовнішнього середовища та зберігати конкурентні переваги.

Перелік використаних джерел

1. Ястремська О. М. *Інвестиційна діяльність промислових підприємств: методологічні та методичні засади*. Харків : ХДЕУ, 2004. 472 с.
2. Єпіфанова І., Джеджула В., Косарук О., Сауляк А. Управління інвестиційним потенціалом підприємств харчової промисловості. *Innovation and Sustainability*, 2022 (2), 8 – 17. <https://doi.org/10.31649/ins.2022.2.8.17>
3. *Теорія та методологія формування інвестиційно-фінансової стратегії розвитку суб'єктів національного господарства*: монографія / за ред. Л. М. Савчук, А. В. Череп. Дніпро: Журфонд. 2019. 420 с.
4. Заїка С. О. Інвестиційний потенціал підприємства та варіанти його формування. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2015. Вип. 13. Ч. 1. URL: http://www.ej.kherson.ua/journal/economic_13/19.pdf (дата звернення: 2 лютого 2025 р.)
5. Ткачова О. Р. Інвестиційний потенціал як складова у формуванні потенціалу під-

приємства. *Вісник Приазовського Державного Технічного Університету. Серія: Економічні науки*. 2014. № (27). С. 41–47.

6. Назарова О. Г. *Вартісний підхід до управління інвестиційним потенціалом підприємства*: автореф. дис. канд. екон. наук: 08.00.04 «Економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності)»; Донбаська державна машинобудівна академія. Краматорськ, 2015. 23 с.

7. Зудова І. Ю., Щиголєва А. В. Особливості формування чинників інвестиційного потенціалу підприємства. *Економіка і суспільство*. 2018. №19. 403 – 408.

8. Гривківська О., Аренович І. Оцінювання інвестиційного потенціалу підприємств харчової промисловості. *Економіка та суспільство*, 2024. (60). URL : <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-60-74> (дата звернення: 2 лютого 2025 р.)

9. Сабліна Н. В. Методичний підхід до управління інвестиційним потенціалом підприємства. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Економічні науки*. 2015. Вип. 15. Ч. 3. С. 102– 105.

10. Маматова Л. Ш. Формування матриці стратегій забезпечення фінансово-інвестиційного потенціалу промислових підприємств. *Вісник Приазовського Державного Технічного Університету. Серія: Економічні науки*. 2016. № 1(31). С. 304–314.

11. Hlushenkova, A., Kalinin, O., Navrozova, Y., Navolokina, A., Shcherbyna, V. and Doroshenko, T. Management of Strategies for Shaping the Innovative and Investment Potential of Enterprises as a Factor Ensuring Their Economic Security. *Indian Journal of Information Sources and Services*. № 14(3). P. 16-22 URL : <https://ojs.trp.org.in/index.php/ijiss/article/view/4526> (дата звернення: 2 лютого 2025 р.)

12. Гребенікова О. В. Концептуальний підхід до інвестиційної діяльності промислового підприємства як до процесу використання його інвестиційного потенціалу. *Економіка: проблеми теорії та практики. Зб. наук. пр.* Вип. 193: В 5 т. Т. III. Дніпропетровськ: ДНУ, 2004. С. 752 – 757.

References

1. Yastremska, O. M. (2004) Investment activities of industrial enterprises: methodological and methodological principles. Kharkiv: KhSEU, 472.

2. Yepifanova I., Dzhedzhula, V., Kosaruk, O. and Sauliak, A. (2022). Management of investment potential of food industry enterprises. *Innovation and Sustainability*, (2), 8–17. <https://doi.org/10.31649/ins.2022.2.8.17>

3. Savchuk, L. M., Cherep, A. V. (2019). Management of investment potential of food industry enterprises. monograph. Dnipro: Zhurfond, 420.

4. Zaika, S. O. (2015). Investment potential of the economy of Ukraine and the EU. *Scientific Bulletin of the National Academy of Statistics, Accounting and Auditing*, 13, 1. URL: http://www.ej.kherson.ua/journal/economic_13/19.pdf (Access date: February 2, 2025)

5. Tkachova, O. R. (2014). Investment potential as a component in the formation of the potential of the enterprise. *Bulletin of the Azov State Technical University. Series: Economic Sciences*, (27), 41–47. <https://doi.org/10.31498/2225-6725.27.2014.35640>

6. Nazarova, O. H. (2015) Vartisnyi pidkhid do upravlinnia investytsiynym potentsialom pidpriemstva : avtoref. dys. kand. ekon. nauk : 08.00.04 «Ekonomika ta upravlinnia pidpriemstvamy (za vydamy ekonomichnoi diialnosti)»; Donbaska derzhavna mashynobudivna akademiia. Kramatorsk. 23.

7. Zudova I. Yu., Shchigoleva A. V. (2018). Peculiarities of the formation of factors of the enterprise's investment potential. *Economy and society*, 19, 403-408.

Стаття надійшла

до редакції : 20.02.2025 р.

8. Hryvkiivska, O., Arenovych, I. (2024). Assessment of the investment potential of food industry enterprises. *Economy and Society*. (60). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-60-74>

9. Sablina, N. V. (2015). A methodical approach to the management of the investment potential of the enterprise. *Scientific Bulletin of Kherson State University. Economic sciences*, 15, 3, 102–105.

10. Mamatova, L. Sh. (2016). Formation of a matrix of strategies for ensuring the financial and investment potential of industrial enterprises. *Bulletin of the Azov State Technical University. Series: Economic Sciences*, 1 (31), 304–314. <https://doi.org/10.31498/2225-6725.31.2016.104962>

11. Hlushenkova, A., Kalinin, O., Navrozova, Y., Navolokina, A., Shcherbyna, V. and Doroshenko, T. Management of Strategies for Shaping the Innovative and Investment Potential of Enterprises as a Factor Ensuring Their Economic Security. *Indian Journal of Information Sources and Services*, 14(3), 16-22. <https://ojs.trp.org.in/index.php/ijiss/article/view/4526>

12. Hrebenikova, O. V. (2004). Conceptual approach to the investment activity of an industrial enterprise as a process of using its investment potential. *Economics: problems of theory and practice: Collection of scientific works*, 193: In 5 vols. Vol. III. Dnipropetrovsk: DNU, 752 – 757.

Стаття прийнята

до друку: 30.03.2025 р.

Бібліографічний опис для цитування :

Гребенікова О. В., Денисова Т. В. Теоретичні та практичні аспекти стратегічного управління інвестиційним потенціалом підприємств. *Часопис економічних реформ*. 2025. № 1(57). С. 69–76.

